

удосконалення: [Моногр.] / О.В. Ольшанський. – Х.: Константа, 2008. – 158 с.

5. Попова К.Г. Категоріальні аспекти управління комунальною власністю громад та їхніх об'єднань / К.Г. Попова // Теорія та практика державного управління: зб. наук. пр. – ХВид–во ХарРІ НАДУ “Магістр”, 2017. – Вип. 3 (58). – С. 49-56.

6. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, Кабінет Міністрів України; Розпорядження, Концепція від 01.04.2014 № 333-р, - <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.

7. Шкільняк Михайло. Комунальне майно - основа спроможної територіальної громади [Текст] / Михайло Шкільняк // Розвиток регіонів та громад в умовах адміністративно-територіальної реформи: перспективи та загрози: Дев'яті регіональні та муніципальні читання: зб. матеріалів доп. Міжнар. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль-Вишнівець, 20-21 жовт. 2015 р.] / редкол. М.М. Шкільняк, А.Ф. Мельник, Г.Л. Монастирський [та ін.]; відп. за вип. М.М. Шкільняк. - Тернопіль: ТНЕУ, 2015. - С. 68-73.

Ірина ЛІБИЧ

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту та публічного управління Жуковська А.Ю.)

ЛІДЕРСТВО ЯК ФЕНОМЕН УПРАВЛІННЯ ГРУПОЮ

На сьогодні для ефективного управління будь-якою організацією, потрібно бути не тільки керівником, але і мати лідерські якості. Вміти чітко ставити завдання та визначати засоби для їх досягнення, впливати на думку колективу та керувати їм з метою отримання високого результату. Для цього потрібно вміти мотивувати людей на досягнення цілей, а це і означає бути лідером групи або колективу. Отже, лідерські якості для управлінця – це основна запорука успішності діяльності організації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам лідерства у групах та організаціях, приділяли свою увагу багато зарубіжних та вітчизняних вчених, серед яких можна виділити: В. Врума, Р. Ділтса, М. Еванса, Ф. Масарика, А. Менегетті [3], Дж. Рассела, Р. Лорда, Ф. Фідлера, П.П. Блонського, О. М. Гірняка, А.С. Макаренко, Л.А. Пашко, Н.П. Таранавську, А.С. Рудську [4] та ін. Але, незважаючи на те, що тема лідерства багато досліджувалась та аналізувалась, в ході швидкого розвитку суспільства постають нові питання, що потребують постійного дослідження.

Лідерство – це унікальний феномен політичного і суспільного життя, що пов'язане з виконанням владних функцій. Воно пронизує всі сфери життя

цивілізованого суспільства. Оскільки лідерство це вміння впливати на людей задля досягнення поставленої мети, то лідер – це саме та людина, що веде людей до цієї мети.

На думку Я. Морено, лідер – це член групи, що має найбільш високий позитивний статус, тобто користується авторитетом та впливає на групу, визначає алгоритм вирішення поставлених перед групою завдань [1, с.25].

М. Белбін характеризує лідера як – впевненого в собі, з розвиненим самовладанням. Здатного ставитися до всіх пропозицій без упередженої думки. З розвиненим прагненням до досягнення. Має не більше ніж ординарний інтелект та помірні творчі здібності [2, с. 61].

Лідер – це особистість, що має три основні якості:

1. Талант координатора та засновника, що є проявом неординарного та в першу чергу вродженого потенціалу;
2. Професіоналізм та знання у галузі, що має попит у певній соціальній групі;
3. Високі та безумовні результати у певному виді діяльності [3, с. 31].

Іноді роль лідера може належати не формальному лідеру, а людині, що починає відігравати більш активну роль при формуванні групи, і це приводить її до того, що вона починає займати більш домінуюче положення та впливати на переконання інших учасників групи.

Для забезпечення ефективної роботи будь-якої групи та отримання високого результату вирішальним значенням є роль лідера, від поведінки та особистих якостей якого, як людини, що має домінуючий вплив, залежить та доля всієї групи та кожного її учасника окремо [4, с.14].

В залежності від сприйняття групою лідерів можна класифікувати наступним чином (табл.1).

Таблиця 1

Класифікація лідерів за сприйняттям у групі

Тип	Характеристика
«Один з нас»	Серед членів групи не виділяється. Опинився волею випадку на керівній посаді, сприймається як рівний, але перший серед них.
«Кращий з нас»	Сприймається як зразок для наслідування, оскільки за багатьма параметрами виділяється з групи.
«Хороша людина»	Лідер є втіленням найкращих моральних цінностей.
«Служитель»	Лідер діє від імені групи та орієнтується на її думку, та виражає інтереси групи.

Іноді сприйняття лідера окремими членами групи буває різним, або один тип накладається на інший.

Лідер в групі виконує різні функції (рис.1), також він може делегувати їх іншим членам групи, але він залишає за собою право прийняття остаточного рішення та встановлює кінцеву мету.

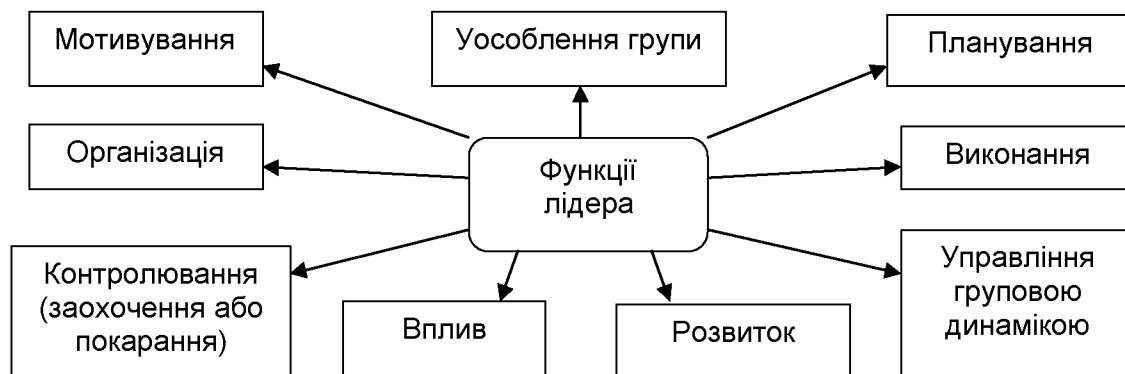

Рис.1. Функції лідера у групі

Завдяки виділенню даних функцій можливо не тільки визначити, що повинен робити лідер, а і визначити самого лідера, оскільки виконання саме цих функцій робить лідера лідером.

Підводячи підсумок можна сказати, що лідером групи, формальним чи не формальним, стає особистість, основними якостями якої є вміння впливати на думку інших та вести за собою членів групи, які в свою чергу вважають цю людину кращою серед них, у певній сфері діяльності. Лідер людина, що реалізуючи суспільний інтерес задовольняє власний егоїзм. Він стимулює членів групи на досягнення цілі та на отримання максимально ефекту.

Список використаних джерел

1. Морено Я. Психодрама / Я. Морено. – М.: Эксмо-пресс, – 2001. – 128 с.
2. Белбин Р. М. Типы ролей в командах менеджеров. – М.: Нірро, – 2003, – 96 с.
3. Менегетти А. Психология лідера / А. Менегетти. – М.: ННБФ «Онтопсихология», 2002. – 208 с.
4. Рудська А.І. Психологічні особливості лідерства в умовах реалізації соціальних проектів: автореферат канд. дис. за спец. 19.00.05 – соціальна психологія. – КНУ імені Тараса Шевченка. – К., 2013.

Василь ЛЯСКОВСЬКИЙ

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Попович Т.М.)

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ТА ЗАВДАННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЙОГО РЕФОРМУВАННЯ В РЕГІОНІ

Процесам модернізації системи управління аграрним сектором приділялася значна увага впродовж усього періоду перебудови